

خیال پردازی های رهرو تنها

ژان ژاک روسو

ترجمه
محمد رضا پارسایان

فرهنگ معاصر
انتشارات

سرشناسه:	روسو، ژان ژاک، 1712-1788م.
عنوان و نام پدیدآور:	Rousseau, Jean Jacques
مشخصات نشر:	خیابان ولیفرهی‌های رهرو تنها، ژان ژاک روسو، محضرها پارسیار تهران: فرهنگ معاصر، 1398.
مشخصات ظاهری:	114 ص.
واحدیت فهرست‌نویسی:	فبا
یادداشت:	عنوان اصلی: Les rêveries du promeneur solitaire, 1958.
یادداشت:	کتاب حاضر نخستین بار تحت عنوان «خیابان‌رویی‌های تنگ‌تر و اجود» با ترجمه احمد منیبی توسط انتشارات فرانکلین در سال 1368 و سپس تحت عنوان مختلف، توسط مترجمان و ناشران مختلف منتشر شده است.
موضوع:	روسو، ژان ژاک، 1712-1788م.
موضوع:	Rousseau, Jean Jacques
شماره افزود:	پارسیار، محضرها، 1361، مترجم
شماره افزود:	Parsi-yat, Mohammad Reza
رده‌بندی کنگره:	PQ7100
رده‌بندی دیویی:	AA48
شماره کتابشناسی ملی:	87-2887

ISBN: 978-964-105-166-1

شابکد: 978-964-105-166-1

تهران: خیابان طالقانی غربی، خیابان فرهنگ شماره 281، کدپستی: 14198PT1AT

تلفن: 0-21-66905977 | واحد فروش: 669177262 | فکس: 66917-18

E-mail: farhangmaaserpub@gmail.com | Website: www.farhangmaaser.com

خیابان ولیفرهی‌های رهرو تنها

ژان ژاک روسو

توسط محضرها پارسیار

ترجمه و تکمیل: صفحه‌آرایی و چاپ:

واحد کامپیوتر و چاپ فرهنگ معاصر

چاپ اول: 1398 / تیراز: 1000 نسخه

کتابه حقوق این اثر متعلق به مؤسسه فرهنگ معاصر است و هر نوع استفاده
بزرگانی از این اثر اعم از زیراکس، بازنویسی، ضبط کامپیوتری به صورت‌های
مختلف از قبیل PDF، Online، یا تکثیر به هر صورت دیگر، کلاً و جزاً قابل
تعقیب قانونی است.

یادداشت مترجم

دلا خو کن به تنهایی

که از تن ها بلا خیرد

در ماه ژوئن ۱۷۶۲، هنوز یک ماه از انتشار کتاب امیل نگذشته، پارلمان فرانسه اثر مذکور را محکوم و حکم بازداشت نویسنده را صادر می‌کند. روسو از حکم آگاهی می‌یابد و به سوئیس می‌گردد. اما کاپیش بر پلکان کاخ دادگستری پاریس سوزانده می‌شود. در همان ماه ژنو نیز فرمان توقیف قرارداد اجتماعی و امیل را صادر می‌کند و اندکی بعد، اسقف اعظم پاریس بر ضد امیل فتوا می‌دهد. روسو در پناهگاه کوهستان اعتراضش را اعلام می‌کند. انتشار این اثر نخست در هلند ممنوع می‌شود، سپس ژنو مخالفت خود را با آن اعلام می‌کند و سرانجام در پاریس به آتش کشیده می‌شود. روسو در مونیخ تراور سوئیس اقامت می‌گزیند، اما اهالی شهر اقامتگاهش را محاصره می‌کنند. آنگاه در جزیره سن پیر برای خود پناهگاهی می‌یابد. لیکن سه روز بعد، از روسو می‌خواهند که جزیره را ترک کند.

در بی آن همه بر مهری، در پاییز ۱۷۷۶، روسو نگارش خیال‌پردازی‌های زهر و تنهارا آغاز می‌کند. در آن زمان، مردی است سالخورده و رو به مرگ که اولزاش اروپا را فرود آورده است. در دوم ژوئیه ۱۷۷۸، روسو در خانه میزبان و ولی نعمتش، به علت سکنه مغزی، چشم از جهان فرو می‌بندد و مرگ مجالش نمی‌دهد که این آخرین اثرش را به پایان برد. پس از مرگ، همسرش دست‌نوشته‌هایش را در اختیار یکی از دوستانش می‌گذارد و

بدین‌سان فصل پایانی کتاب (گشت دهم) شکل می‌گیرد. سال‌های نگارش خیال‌پردازی‌ها سال‌های جنون در زندگانی روسوست. می‌پندارد که همه کسانی که به او نزدیک می‌شوند یا او بر سر عنادند و او هیچ‌جا امنیت ندارد، حتی در گوی و برزن. می‌پندارد که همه عابران او را می‌شناسند، به او پوزخند می‌زنند و بدخواهش هستند. با این همه تصمیم می‌گیرد که از خود دفاع نکند، دشمنانش را به فراموشی سپارد و با آسایش خیال از واپسین روزهای عمر لذت برد. این درستی آرامش و تعادلی برایش فراهم می‌آورد. هر روز ساعات طولانی ساده به گردش می‌رود و به جمع‌آوری گیاهان دارویی می‌پردازد. خیال‌پردازی‌ها روابط آرامش‌بخش او را با طبیعت بر ما آشکار می‌کند. طبیعت به مثابه فردی است که روسو با او سخن می‌گوید و در دامانش به رؤیا فرو می‌رود. از این‌رو کمتر در بند توصیف آن است و بیشتر به توصیف حالت روحی می‌پردازد که طبیعت در او پدید می‌آورد.

روسو خود دربارهٔ آخرین اثرش چنین می‌گوید:

من خیال‌پردازی‌هایم را برای خود می‌نویسم. اگر در روزگار کهن‌سالی، در واپسین روزهای عمر جان‌که انتظار می‌رود، در همین وضع کنونی بمانم، با خواندن این دفتر همان لذتی می‌برم که هنگام نگارش آن بردم و بدین‌سان با تجدید خاطرات گذشته هستی‌ام دو چندان می‌شود.

پاییز ۱۳۹۷

روستای کاسپه